

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/71/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623200683
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6623200683.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, t.č. umiestnené v Centre pre deti a rodiny C., zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec a procesným opatrovníkom: D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XX, H., dieťa rodičov: matka I. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, J., t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody F. – K., so sídlom L. XXX/XX, XXX XX F. a otec v rodnom liste neuvedený, za účasti poručníka: Mesto J., so sídlom: A. XXXX, J., v konaní o návrhu kolízneho opatrovníka na nariadenie ústavnej starostlivosti, o splnení podmienok osvojitelnosti, o pozbavení rodičovských práv a povinností a o ustanovení poručníka, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 5P/48/2023-123 zo dňa 8. júna 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 5P/48/2023-123 zo dňa 8. júna 2023 potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) napadnutým rozsudkom výrokom I. nariadil nad maloletým ústavnú starostlivosť, ktorá sa bude vykonávať v Centre pre deti a rodiny C., M. XX. XXXXXXXX XX/XX, XXX XX C.; výrokom II. uložil matke povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, vždy mesačne vopred do 25. dňa, toho ktorého mesiaca na účet Centra pre deti a rodiny C., počnúc dorúčením tohto rozsudku; výrokom III. určil, že maloletý je osvojitelný; výrokom IV. pozbavil matku výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu; výrokom V. ustanovil maloletému dieťaťu poručníka Mesto J., ktorý je povinný dohliadať na rozsah a spôsob starostlivosti poskytovanej maloletému dieťaťu, zastupovať ho a spravovať jeho majetok. Rozhodnutie poručníka o podstatnej veci týkajúcej sa maloletého dieťaťa podlieha schváleniu súdom. Výrokom VI. uložil poručníkovi povinnosť dvakrát v roku, a to k 30.06. a k 31.12. podať správu súdu o maloletom dieťati a o nakladaní s jeho majetkom; výrokom VII. uložil poručníkovi povinnosť predložiť súdu záverečný účet zo správy majetku maloletého dieťaťa najneskôr do dvoch mesiacov po zániku poručníctva; výrokom VIII. zrušil uznesenie Okresného súdu Lučenec, č.k. 5P/14/2023-16 zo dňa 18.01.2023, právoplatné a vykonateľné dňa 18.03.2023, ktorým nariadil neodkladné opatrenie nad maloletým dieťaťom a výrokom IX. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Na základe vykonaného dokazovania citujúc § 54 ods. 1 - 4 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“), § 81 ods. 1, 2 zákona o rodine, § 62 ods. 1, 2, 3, 5 zákona o rodine, § 75 ods. 1 zákona o rodine, § 76 ods. 1 zákona o rodine, § 55 ods. 1 zákona o rodine, § 135 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej

len „CMP“), § 138 ods. 1, 4 CMP, § 139 CMP, § 102 ods. 1 písm. d) zákona o rodine, § 102 ods. 4 zákona o rodine, § 121 CMP, § 38 ods. 4 zákona o rodine, § 39 ods. 2, 4 zákona o rodine, § 56 ods. 1, 2, 3 zákona o rodine, § 57 ods. 3 zákona o rodine, § 58 ods. 1, 2, 3, 4, zákona o rodine a § 25 ods. 2 zákona č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a sociálnej kuratele, nariadil okresný súd ústavnú starostlivosť nad maloletým z dôvodu, že matka od narodenia až ku dňu vyhlásenia napadnutého rozsudku nezabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého, nakoľko je vo výkone trestu odňatia slobody. Otcovstvo k maloletému dieťaťu nie je určené. Súd prvej inštancie zároveň nezistil žiadnu osobu z okruhu blízkych osôb maloletého dieťaťa, ktorá by bola schopná a ochotná zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého. Stará matka maloletého dieťaťa je od roku 2018 umiestnená v domove sociálnych služieb, starý otec maloletého dňa XX.XX.XXXX zomrel, brat matky maloletého dieťaťa sa zdržiava na neznámom mieste. Zároveň matke uložil vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu. Okresný súd poukázal na to, že výživné v takto určenej minimálnej výške je povinný platiť každý rodič, teda aj ten, ktorý je bez akéhokoľvek príjmu, či zamestnania, resp. nemá vyriešenú svoju bytovú otázku. Plnenie vyživovacej povinnosti určil okresný súd na účet Centra pre deti a rodiny C., v ktorom je maloleté dieťa umiestnené.

3. K otázke vyslovenia osvojitelnosti maloletého dieťaťa a k pozbaveniu rodičovských práv a povinností jeho matky okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom matky, kolízneho opatrovníka ako aj oboznámením sa z listinnými dôkazmi tvoriacimi súdny spis (správa III. Detskej kliniky E. L. C. zo dňa 29.12.2022, písomná správa z CDR C. zo dňa 28.02.2023) a dospel k záveru, že matka o maloleté dieťa neprejavuje záujem už od jeho narodenia, nezabezpečuje o neho starostlivosť, ani si neplní vyživovaciu povinnosť, nehovoriac o spôsobe jej života, ktorý ju momentálne „nasmeroval“ do výkonu trestu odňatia slobody. Okresný súd mal preukázané, že maloleté dieťa pochádza z mimomanželského vzťahu, otcovstvo k maloletému dieťaťu je neurčené. Nikto z rodiny o maloleté dieťa neprejavil žiaden záujem, a to ani matkou označovaný biologický otec. Okresný súd nezistil žiadne okolnosti na strane maloletého dieťaťa, ktoré by vylučovali splnenie účelu osvojenia, jeho zdravotný stav je primeraný veku. Okresný súd bol toho názoru, že maloletý spĺňa podmienky na vyslovenie osvojitelnosti, nakoľko matka sa žiadnym spôsobom o maloleté dieťa nezaujímalá až do doby, kým sa nedozvedela o tomto konaní v predvolaní. Následne jediným listom a jediným telefonátom zo dňa XX.XX.XXXX prejavila svoj „záujem“, ktorý okresný súd považoval za účelové konanie z jej strany. Spolu s vyhlásením osvojitelnosti maloletého dieťaťa, okresný súd pozbavil matku jej rodičovských práv a povinností, pretože vykonaným dokazovaním mal rovnako preukázané, že matka závažným spôsobom výkon svojich rodičovských práv a povinností dlhodobo zanedbáva, o dieťa sa od narodenia osobne nestará, nezabezpečuje mu riadnu osobnú starostlivosť, výchovu a výživu. V napadnutom rozhodnutí poukázal na rozhodnutie R 21/1990 a R 41/1976, keď za závažné zanedbávanie výkonu rodičovských práv a povinností sa považuje absolútny nezáujem o maloleté dieťa, najmä o jeho výchovu a výživu, dlhodobé si neplnenie rodičovských práv a povinností, neposkytnutie základných životných potrieb dieťaťu, opustenie dieťaťa a podobne. Vzhľadom k tomu, že okresný súd pozbavil matku jej rodičovských práv a povinností, ustanovil maloletému poručníka mesto J., nakoľko nezistil žiadnu blízku osobu z okolia maloletého dieťaťa, ktorá by funkciu poručníka v záujme maloletého mohla vykonávať. Upravil aj rozsah práv a povinností poručníka. O trovách konania rozhodol v zmysle § 52 ods. 1 CMP.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie matka, a to proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku. V odvolaní uviedla, že biologickým otcom dieťaťa je jej priateľ A. H., ktorý sa k maloletému dieťaťu hlási. Matka zároveň uviedla, že keď bude z výkonu trestu odňatia slobody prepustená na slobodu, nastáhuje sa ku svojmu priateľovi a ako zodpovední rodičia budú spoločne vychovávať maloleté dieťa ako kompletná rodina. Žiadala, aby odvolací súd dodatočne vypočul ňou označeného biologického otca maloletého dieťaťa, rozhodol v jej prospech a v prospech biologického otca ako rodičov, pretože maloletý ako ich syn má právo vyrastať v kompletnej rodine.

5. K odvolaniu matky sa vyjadril ustanovený poručník a zotrval na svojom vyjadrení, ktoré uviedol v rámci pojednávania vo veci samej.

6. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky navrhol odvolaciemu súdu rozhodnúť v súlade so zistenými skutočnosťami vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania. Uviedol, že od pojednávania, ktoré sa uskutočnilo dňa 08.06.2023, úrad vykonal návštevu v Centre pre deti a rodiny C. a zistil, že matka o dieťa neprejavuje záujem. Od listu, ktorý matka zaslala centru dňa XX.XX.XXXX,

zariadenie nekontaktovala žiadnym spôsobom. Úrad dňa 01.08.2023 telefonicky kontaktoval Centrum pre deti a rodiny C. za účelom zistenia záujmu matky o dieťa. Centrum pre deti a rodiny C. úradu emailom oznámilo, že matka od 21.06.2023 neprejavila o dieťa záujem ani osobne ani po telefonicknej stránke. Matkou označený otec od predmetného pojednávania otcovstvo k dieťaťu neuznal a nekontaktoval úrad so žiadnym zámerom zabezpečovať maloletému dieťaťu spolu s matkou výchovu a starostlivosť. Zároveň kolízny opatrovník poukázal na to, že matka označila nesprávne priezvisko údajného biologického otca maloletého dieťaťa (H.), z čoho vyplýva, že matka nevie uviesť ani presné priezvisko otca. Záujem maloletého dieťaťa spočíva hlavne v ochrane jeho fyzického a psychického zdravia a záujem dieťaťa nie je možné stotožniť so subjektívnymi predstavami matky o zabezpečovaní starostlivosti o maloleté dieťa po ukončení výkonu trestu odňatia slobody. Kolízny opatrovník je toho názoru, že doterajším spôsobom života matka nezaručuje úspešnosť sanácie rodiny.

7. K vyjadreniu ustanoveného poručníka k odvolaniu matky, kolízny opatrovník konštatoval, že sa stotožňuje s jeho názorom vyjadreným na pojednávaní.

8. Matka v odvolacej replike uviedla, že maloleté dieťa má oboch rodičov a ona ako matka má o maloleté dieťa záujem. V minulosti sa síce správala nezodpovedne, nezáležalo jej na vlastnej budúcnosti. Otehotnela so svojim priateľom, porodila maloletého a následne ju pochytila panika z neistoty. Priznala, že bola nezodpovedná a úprimne to ľutuje. Vo výkone trestu odňatia slobody sa jej psychika stabilizovala aj vďaka profesionálnej pomoci zo strany ústavu. Je si istá, že výchovu a starostlivosť o maloletého zvládne aj s pomocou priateľa, s ktorým je v kontakte, ako aj s pomocou jeho matky. Rovnako uvidla, že má brata, ktorý rekonštruoval ich dedičstvo – rodinný dom, preto sa má kam vrátiť. Má záujem zamestnať sa a sociálni pracovníci ústavu na výkon trestu odňatia slobody jej po prepustení pomôžu nájsť si zamestnanie. Prostredníctvom sociálnych pracovníkov kontaktuje úrady, ale aj Centrum pre deti a rodiny C.. Každá jej korešpondencia odchádza z ústavu, je kontrolovaná a evidovaná. Nedostáva odpovede na svoje listy, ale nenesie zodpovednosť za štátnu správu a ani jej postup. Požiadala, aby odvolací súd rozhodol tak, že ju nepozbavuje rodičovských práv a povinností.

9. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné, preto ho v celom rozsahu potvrdil ako vecne správne cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutočný stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo účastníkov na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky). Súd prvej inštancie vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku je koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Na zdôraznenie vecnej správnosti záverov súdu prvej inštancie, odvolací súd považuje za podstatné sa potom vyjadriť osobitne len k niektorým odvolacím dôvodom matky, v ostatnom poukazuje na dostatočné odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Podľa odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky pre nariadenie ústavnej starostlivosti nad maloletým dieťaťom, a to hlavne s poukazom na situáciu matky, ktorá je obmedzená na osobnej slobode. V konaní nebola zistená

žiadna blízka osoba, ktorá by bola ochotná a schopná zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého. Pokiaľ súd prvej inštancie rozhodol o nariadení ústavnej starostlivosti nad maloletým, bol zároveň povinný rozhodnúť aj o úprave vyživovacej povinnosti matky voči maloletému s určením povinnosti matke poukazovať súdom určené výživné konkrétnemu ústavnému zariadeniu, do ktorého bol maloletý umiestnený. Matka vo svojom odvolaní neuviedla žiadne odvolacie argumenty, z jej strany neboli predložené žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali, že rozhodnutie okresného súdu vo výrokoch I. a II. nie je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa.

12. Aj keď matka v odvolaní napadla rozsudok prvej inštancie v celom rozsahu, jej odvolacia argumentácia bola zameraná na výroky III. a IV. rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorými bola vyslovená osvojiteľnosť maloletého dieťaťa a matka pozbavená výkonu rodičovských práv a povinností. K odvolacím námietkam matky v tejto rovine potom odvolací súd uvádza nasledovné.

13. Civilný mimosporový poriadok ako procesný predpis upravuje osvojenie maloletých detí v §135 až §153. Konanie vo veciach osvojenia je trojstupňové: konanie o osvojiteľnosti maloletého dieťaťa, o zverení maloletého do predosvojiteľskej starostlivosti a osvojenie. Konanie o osvojiteľnosti upravuje §137 až §142 CMP. V zmysle týchto návrh na začatie konania o osvojiteľnosti môže podať zákonný zástupca dieťaťa, u ktorého sú splnené predpoklady na osvojenie podľa predpisov rodinného práva, orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately alebo zariadenie, v ktorom je dieťa umiestnené a ak súd zistí, že sú splnené predpoklady na osvojenie podľa predpisov rodinného práva, môže začať konanie aj bez návrhu, ak sa už nezačalo skôr na návrh (§137 ods. 1, 2). Účastníkmi konania o osvojiteľnosti sú navrhovateľ, dieťa a jeho rodičia.

14. Ak matka vo svojom odvolaní navrhla vykonať dôkaz výsluchom ňom označeného biologického otca, odvolací súd uvádza, že tento v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia, nie je účastníkom konania. V rodnom liste maloletého dieťaťa zapísaný nie je, preto mu postavenie účastníka konania v danom konaní neprináleží. Navyiac, ak matka opakovane zvýrazňovala záujem ňou označovaného biologického otca zabezpečovať starostlivosť o maloletého, tento počas celého konania preukázaný nebol. Matkou označovaný biologický otec ostal počas konania pasívny, aj keď má mať podľa vyjadrení matky vedomosť o narodení maloletého dieťaťa. Za daných okolností je odvolací súd presvedčený, že ani prípadný výsluch matkou označeného biologického otca eventuálne v pozícii svedka nezmení nič na doteraz, vykonaným dokazovaním preukázanom, skutkovom stave a to aj s ohľadom na fakt, že ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu označovaný otec neurobil žiaden úkon, z ktorého by bolo možné vyvodiť opak. On ani rodina z jeho strany neprejavili o maloletého žiaden záujem, neuznal otcovstvo k maloletému dieťaťu na matričnom úrade. Práve zápisom do rodného listu maloletého dieťaťa by matkou označovaný biologický otec nadobudol práva a povinnosti k maloletému dieťaťu, ktorých uplatnenia by sa mohol domáhať.

15. K odvolacej námietke matky vo vzťahu k jej záujmu vychovávať maloletého po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, odvolací súd uvádza, že matka svoj záujem žiadnym spôsobom nepreukázala. V danom konaní primárne okresný súd a následne odvolací súd posudzovali, či sú splnené podmienky osvojiteľnosti dieťaťa, teda či je možné ustáliť, že na osvojenie dieťaťa už nie je potrebný súhlas matky maloletého dieťaťa, a to za podmienok stanovených § 102 ods. 1 písm. b) zákona o rodine, teda či v období počas najmenej dvoch mesiacov po narodení dieťaťa neprejavili rodičia o dieťa žiadny záujem, ak im v prejavení záujmu nebránila závažná prekážka. Citované ustanovenie zákona vychádza z predpokladu, že rodič, ktorý je schopný opustiť svoje dieťa, keď je najbezbrannejšie (prvé mesiace života), si už ani neskôr nevytvorí k nemu správne motivovaný rodičovský vzťah. V týchto prípadoch je zvlášť žiaduce zabezpečiť čo najrýchlejšie osvojenie dieťaťa do rodiny, ktorá mu zabezpečí vyhovujúce podmienky pre riadny fyzický a duševný vývoj. Ak matka poukazuje na svoju nezodpovednosť a paniku po narodení maloletého, čo si už aktuálne s najväčšou pravdepodobnosťou uvedomuje a ľutuje, odvolací súd uvádza, že matka maloletého opustila bezprostredne po jeho narodení z čisto subjektívnych dôvodov. Ako sama uviedla, dôvodom opustenia maloletého mala byť obava o jej priateľa. Zároveň v rámci vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by následne v rozmedzí dvoch mesiacoch od narodenia maloletého, o maloletého prejavila akýkoľvek záujem a to až do XX.XX.XXXX, teda 5 mesiacov od narodenia maloletého. Aj záujem matky v uvedený deň je možné vyhodnotiť ako čisto formálny, keďže mu predchádzala vedomosť o aktuálnom konaní. Jednalo sa o úplne prvý a posledný pokus matky o kontakt s maloletým.

16. Pokiaľ matka poukazovala na svoju aktuálnu snahu o kontakt s maloletým, ktorý by jej mal byť obmedzovaný zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody odvolací súd vyhodnotil jej argumentáciu ako účelovú. Čiastočne je možné pripustiť, že kontakt matky s maloletým v čase, keď je matkina osobná sloboda obmedzená je komplikovanejšia, ale rozhodne nie je možné uzavrieť, že tomuto kontaktu bránia vážne (objektívne) prekážky. Ak matka tvrdí, že zasiela listy, na ktoré jej neprichádza odpoveď, zasielanie listov žiadnym spôsobom nepreukázala. Tvrdenie matky, že korešpondencia je kontrolovaná a monitorovaná, nedostáva odpovede na svoje listy, rovnako nemá dopad na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Pre účely daného konania nie je totiž podstatné, či je na listy matky odpovedané, alebo nie, ale podstatnou je skutočnosť, či záujem (iniciatíva) je na strane matky maloletého dieťaťa, čo ani v rámci odvolacieho konania matka nepreukázala. Odvolací súd už len dodáva, že matka má k dispozícii aj inú možnosť kontaktu, a to telefonického, ktorý zrejme nebol z jej strany absolútne využitý, nakoľko naň nepoukazovala. Za daného stavu odvolací súd uzatvára, že matke nebránil a ani nebráni žiaden vážny dôvod, aby o maloletého, aj po zohľadnení aktuálnych podmienok, v ktorých sa nachádza, prejavovala záujem a ktoré by jej správanie (nezáujem) ospravedlňovali.

17. Odvolací súd neopomenul ani právnu úpravu v § 142 CMP, podľa ktorej rozsudok o osvojiteľnosti je možné pri zmene pomerov zrušiť; je však potrebné dodržať lehotu na podanie takéhoto návrhu, ktorý je možné podať len do času, kým nie je dieťa odovzdané na základe rozhodnutia súdu do starostlivosti budúcich osvojiteľov.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne rozhodnutie cez úpravu v § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP a v podrobnostiach odkazuje na dostatočné odôvodnenia rozhodnutí okresného súdu cez úpravu v § 387 ods. 2 CSP.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd v zmysle § 396 ods. 2 CSP, aplikujúc ustanovenie § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

20. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.